

Jeszenszky Zsolt: Miért veszítettünk – és hogyan tudunk újra nyerni?

2019 november 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az embereket nem a valóság érdekli, hanem a szenzáció. - Zseniális írás!

Megszámlálhatatlan elemzői vélemény, újságcikk, professzionális szereplők által levont következtetések és lelkes, jó szándékú kívülállók kéretlen tanácsainak tömkelege közepette van-e még értelme feltenni a kérdést: miért veszített a Fidesz-KDNP kulcspozíciókat az önkormányzati választáson? Valószínűleg nincs – úgyhogy gyorsan én is felteszem...

Fontos, hogy mindenki tisztában legyen vele: a Fidesz egyáltalán nem veszített október 13-án. Hallhattuk többször, hogy országosan mennyivel több szavazatot kapott, a tavaszi EP-választás óta még növelte is a táborát, miközben az ellenzéki csökkent. És hogy ha ez most parlamenti választás lett volna, akkor ismét közel kétharmados győzelem születik. Ehhez képest **az ellenzék – legalábbis a hardcore szavazóbázis – győzelmi mámorban ég, a kormánypárt lelkes támogatói pedig letargiában vannak. Erre semmi ok; a tényleges számok egyáltalán nem néznek ki rosszul.**

DE! Nem szabad abba a hibába sem beleesni, hogy csak a pusztá számokkal foglalkozunk. Ez nem parlamenti választás volt, így nem is nézhetjük ilyen szemmel. Igenis születtek komoly veszteségek, elsősorban természetesen Budapesten és a nagyvárosokban. Nem szabad legyinteni, félvállról venni, bagatellizálni a problémákat; de kétségbeesni, kapkodni, és „énmegmondtamozni” sem. És ami a legfontosabb: sem a nagy bánattól magunkba roskadni, sem bűnbakokat kikiáltani a saját oldalán, és „meglincselni” őket. **A baloldal pontosan azt akarja, hogy letörjünk, egymásnak essünk – ne tegyük!**

Ezt a választást az ellenzék nyerte meg, vitathatatlanul sikeres és ügyes, helyenként persze, hogy aljas (ezen azért annyira nem lepődünk meg) kampánnyal, amihez tény és való, hogy kaptak tőlünk muníciót – amit aztán csúcsra is jártak. Igen, a Borkai-ügy hatalmas károkat okozott, sőt, merjük kimondani: ezen ment el számos nagyváros, köztük Budapest is. A – sajnos gyakran felbukkanó – „lehet, hogy a Borkai-ügy is számított”, és hasonló mantrák óriási önbecsapások. **Az ellenzék erre ugrott rá, mint gyöngytyúk a takonyra, mindent egy lapra téve az utolsó pillanatban – és bejött nekik. Deja vu? 2002, „köteles beszéd”? Bizony...**

Lesz önvizsgálat és komoly javítás?

Persze, számos más hiba is közrejátszhatott abban, hogy a Borkai-ügy ekkorát tudod szólni, s csak remélhetjük, hogy valóban történik önvizsgálat és komoly javítás – a Fidesz ebben mindig is jó volt. **Az elkényelmesedtség, a győzelemben való magabiztos tudat bizonyosan ártott.** És azzal az illúzióval is nyugodtan számoljunk le, hogy ha most sikerült volna győzni, a baloldal végtelenen megroppan. Francis Fukuyamáról is tudjuk ma már, hogy hatalmas baromságot mondott, amikor 1992-es könyvében a történelem végéről beszélt. A történelemnek sosincs vége. **A „vörös sárkány”, a „progresszív démon”, a „bolsevik hidra” sem legyőzhető egyszer és mindenkorra.** Sosem lehet tudni, mikor és hol bukkan fel újra valamelyik feje. Hol liberálisnak nevezi magát (megsértve ezzel a klasszikus, valódi liberálisokat), hol az emberi jogok, a „társadalmi igazságosság”, stb. nevében nyomul elre, hol a különböző kisebbségeket lázítja fel a többség ellen – a lényeg, hogy újra és újra meg tud erősödni, akár látszólag a semmiből is. Látszólag – mert a háttérben elképesztő erők és pénzek állnak rendelkezésére.

A sorosozás nem kamu, globalizálódtak az utópisztikus törekvések

A „sorosozás” nem pusztán egy mítoszra épülő kommunikációs eszköz; borzasztó naivan hiszik sokan, hogy túl van dimenzionálva, ez csak egy „öreg filantróp”, stb. Persze, nem egyedül Soros személye áll pókként a „háttérhatalmi háló” közepén, de **a világ globalizálására, homogenizálására való utópisztikus törekvések egy hatalmas rendszerbe, hálózatba épülve, az élet minden területét behálózva működnek, és ebben Soros György nagyon fontos szerepet játszik.** Talán ismerhette fel első között, hogy a kulturális, társadalmi pozíciók elfoglalása mellett a gazdasággal is elengedhetetlen az összefonódás, hiszen hosszú távon csak így biztosítható a bevált renddel, struktúrákkal, fennálló államokkal szembeni különféle felforgató szervezetek finanszírozása. Régóta köztudott, hogy a kultúra, az oktatás révén hogyan nevelődtek ki azok a vállalatvezetők, akik ma már maguk is teljességgel a kozmopolita-globalista világrend hívei, így nem is csodákozhatunk, hogy a multinacionális cégek és a progresszív ideológiákat gyártó, azok térhódítását kísérő társadalmi szervezetek tökéletes szimbiózisban működnek.

A gigacégek elképeszt? mennyiség? pénzt szippantanak ki az emberek zsebéből?, akiket persze a sok reklám, a média, és az egész globalista közeg további folyamatos fogyasztásra ösztönöz. Egyre inkább részeseivé válnak ennek a globális rendszernek, vidékről beköltöznek a városba, ott egyre inkább fogyasztják a globális javakat (még több pénzt juttatva a rendszerbe), magukévá teszik a kozmopolita életformát, miközben észrevétlenül egyre jobban hat rájuk a balos propaganda, a kisebbségi-emberi jogi-klímavédelmi-stb. szlogenekkel, és a hagyományos értékek (család, hit, helyi közösségek, stb.) szisztematikus degradálásával. A különböző „kortárs” színházaktól a wmn.hu sekélyes, ám hatásos „propaganda”-esszéig”, milliónyi formában szolgálja mind a magas-, mind pedig a tömegkultúra a globalista világtrend térnyerését.

Lánczi Tamás a minap egy konferencián remekül összefoglalta ezt a globalizálódó trendet, hozzátéve, hogy a rendszer időnként megakad, mivel van egy pont, ahol már nem tud több pénzt termelni magának; ilyenkor jönnek a válságok, amikre aztán megszorításokkal tud csak reagálni. Az emberek, akik eddig éltek a kozmopolita életet, a sok hitel és „ingyempénz” segítségével jókat „buliztak”, utazgattak, újabb és újabb mobiltelefonokat vettek, stb., ilyenkor egy pillanatra magukhoz térnek, és mivel elvették tőlük a „játékukat”, megharagszanak a globalista baloldalra. **Hazarohannak „anyuci-apucihoz”, hogy légyiszi védjél meg, sőt, takarítsd is el a buli romjait, amiket részben én magam csináltam... és ilyenkor szavaznak a jobboldali, nemzeti kormányokra. Akik aztán rendbe is teszik a gazdaságot, újra jólétet teremtenek...** hogy kezdődessen elől a túlfogyasztás, és újra beszippantsa az embereket a terjedő globalizmus. Ezt a ciklikusságot látjuk újra és újra, 10-15 éves periódusokban.

Könnyen manipulálhatók a kütyүн lógó szavazók

Látszólag elkanyarodtunk az önkormányzati választásoktól, de mégsem: épp az előbb is említett, első sorban már a nagyobb városokban élők, **a globális impulzusoknak jobban kitett, éjjel-nappal, munka közben is kütyүjeiken és a közösségi médiában lógó szavazók azok, akiket könnyen fel lehet hergelni**, most épp a Borkai-sztorival. Mindig azokat az embereket könnyű szimbolikus ügyek, témák mögé állítani, akiknek van ideje, pénze, akiket nem annyira kötnek le a mindennapi, valós problémák. Az ügyet zseniálisan futtatták fel, ez nem kérdés, egy „pornó sztorival” kezdve, amire mindenki felkapja a fejét, majd ehhez ügyesen adagolva a szövegben a kokain, a korrupció, stb. kulcsszavakat, amelyekre persze semmifajta bizonyíték nincs. (Szemben például az ellenzéktől kikerült kép- és hangfelvételekkel, ahol premierplánban kokainoznak, mesélik el, hogyan és mennyit pénzt lopnak ki az önkormányzattól, vagy épp Karácsony Gergely, újonnan megválasztott főpolgármester beszél arról, hogy kik azok közülük, akik ügyesen, és kik azok, akik bénán lopnak.)

Az embereket nem a valóság érdekli, hanem a szenzáció. Éveken át bombázták őket a „korrupció”, „lopás”, stb. szavakkal, és hirtelen egy konkrét esetet mutattak nekik, amit maguk is értelmezni tudnak. A Seychelles-szigetek a legtöbbször keveset mond, a 2 milliárdos offshore számlákkal együtt – ám **a horvát tengerparton szinte mindenki járt, és ösztönösen érti, hogy mit jelent esténként a pénzt számolgatni, hogy belefér-e még egy roston sült kalamári a kikötőben, és mit jelent ezzel szemben az, amikor kicsit odébb, ugyanabban a kikötőben, egy jachton megy a dzsölés, a kurvázás.** Tényleg tökéletesen fel lett építve, az Internetfüggő városi tömegek pedig bekajálták – és ezért nem is hibáztathatjuk őket.

Borkai volt a „fekete hattyú”

A hibákat mi követtük el, a rossz válaszokkal, rossz helyzetfelméréssel. Túlságosan hittünk még egy héttel korábban is a méréseknek, számoknak. Eszünkbe sem jutott, hogy előfordulhat egy ún. „fekete hattyú” esemény. Nem, nem Natalie Portman balettos filmjéről van szó, hanem **Nassim Nicholas Taleb világhírű közgazdász könyvéről, amelyben olyan váratlan társadalmi-események hirtelen felbukkanását írja le, amelyeket semmilyen modell nem képes előre jelezni. Itt egy ilyen történet.** Az ellenzék jól meg tudott egy ilyen lovagolni (sőt, tovább gerjeszteni, felturbóznai, pont mint 2002-ben a „köteles beszédet”), a kormánypárt pedig elaludt. Azt gondolta, nem lesz nagy hatása, az önkormányzati választás mindenhol konkrét személyek, helyi ügyek alapján dől el. Pedig a globalizált, internet által uralt világban nincsenek már „helyi ügyek”.

Mit tehetünk? Joggal merül fel a kérdés. Az internetet nem lehet megállítani, de nem is kell, **nem is szabad.** Egyre több ember kapcsolódik be a globális vérkeringésbe, ez a folyamat sem áll meg. Vegyük el a kütyүket? Nyilvánvalóan nem. **A megoldás a kultúrában és az oktatásban rejlik. A baloldal 1968 óta foglalja el ezeket a területeket, és vált mára gyakorlatilag egyeduralgolóvá. A tömegeket a hollywood-i filmek, az elitet a menő egyetemek indoktrinálják.** Progresszívnek, globálisnak lenni menő, hagyományosnak, nemzetinek pedig nem. És ezek a kulturális minták, befolyások határozzák meg az emberek politikai döntéseit is. Nem véletlenül mondta

Andrew Breitbart, hogy a „*folyó a kultúrától folyik a politika felé*”.

Donald Trumpnak sikerült

A meglév? helyzethez alkalmazkodva, a globalista világ felületein kell eljuttatni a mi üzeneteinket. **Nem könny? feladat, de sikerült már; pl. Donald Trump gy?zelme is ilyen volt. A hagyományos médiában lehangoló volt a globalista, baloldali túlsúly, ám a „hátsó ajtón”, a közösségi médiában sikerült szisztematikusan bejutni.** Persze azóta már rájöttek erre, és elképeszt? módon próbálják ott is cenzúrázni a konzervatív véleményeket, de úgy néz ki, hál' Istennek ezt a szellemet sem lehet már visszatuszkolni a palackba. Ha letiltanak egy oldalt, jön a helyére három másik. Az emberek nagy részének elege van az egyoldalú, globalista befolyásból. De nem szabad provinciálisnak sem lenni, „régimódiskodni”, unalmasan moralizálni, leckéztetni, hanem **men?, „szexi” mintákat kell mutatni err?l az oldalról is.** Ahogy pl. Trump is nagyon men?. Mert nem karót nyeltem, csokornyakkend?ben, naftalinszagúan beszél a hagyományos értékekr?l, hanem beleáll a csatákba, keményen odamond, stb. Vagy például az idei év egyik legsikeresebb független filmje, az „**Unplanned**”, **melyr?l itthon még csak nem is hallottunk, pedig kint úgy vezette a bevételi listákat heteken át, hogy a f?sodratú média és számos, a politikailag korrekt liberális maffiának behódoló mozi is bojkottálta.** Az abortuszellenes, életpárti film mégis gy?zni tudott, mert nem szájbarágósan, nem dorgálósan, hanem „szexin” tudta bemutatni, mennyire k?l, mennyire men? dolog gyereket vállalni, akkor is, ha nem volt betervezve.

Foglaljuk vissza a kultúrát!

Ezt kell megmutatni, hogy tökre men? a normális élet, nem csak az a jó, ami deviáns, vagy amire a progresszívek rámutatnak, hogy ezt szeresd, különben reakciós, fasiszta, stb. vagy. **Hogy tökre men? Magyarország,** és nem csak az, ami külföldi. Azzal sincs baj, de ez itt a „mienk”. Nem kell utasítani az embereket, hogy pszichológus helyett templomba járjanak, hogy meditáció és jóga helyett inkább csak imádkozzanak. Mindegyiknek lehet helye az életünkben. **Nem lehet elvárni, hogy könnyed n?i- és férfimagazinok helyett mindenki a Kommentár folyóiratot olvassa. De a lazább, bulvárabb felületeken is lehet jó mintákat, jó sztorikat mutatni, szerethet? és hiteles szerepl?k közvetítésével.** A mai világot nem megtagadva érzékeltetni, hogy igen, használd a mobilod, élvezd a lehet?ségeket, de ha feladod a köt?déseidet, akkor jön az üresség. Amit lehet, hogy már most is érzel, és amire a pótcselekvések (sem a még több fogyasztás, sem a kábítószer, sem a fanatikus mozgalmakhoz való csatlakozások, stb.) nem fognak gyógyírt jelenteni. **Az igazi boldogságot a szeretetteljes család, a spirituális-intellektuális köt?dések, a saját magunkkal való kibékülés hozzák.** Ha úgy tudjuk élvezni az életet, hogy nem rabjaivá válunk a globalizmus termékeinek, hanem csak használjuk azokat. **Igen, látszik valamiféle törekvés ebbe az irányba a jobboldali politikai közösség részér?l, de mindezt le kell fordítani hétköznapi nyelvre.** Élvezhet?, fogyasztható, jó filmeket, sorozatokat csinálni, jó könyveket írni, jó közösségeket szervezni, ahová az emberek szívesen mennek, ahol jól érzik magukat, kényszer és nyomás nélkül. A mai korosztályokat érdekl? témákról, az ? hangvételükben kell beszélni, nem csak hozzájuk, hanem velük is – ellenkez? esetben elveszítjük a fiatalokat, és a jöv?ért vívott harcot.

Ha a kulturális területeken sikerül csak egy kis áttörést elérnünk, akkor a jobboldalnak nyert ügye van; gazdaságban és politikában ugyanis alaptól sokkal jobbak vagyunk!

Jeszenszky Zsolt - www.pestisracok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló